

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/56/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124202406
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:4124202406.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1/ A. B., nar. X. XXXXXXX XXXX, 2/ C. B., nar. XX. XXXXX XXXX, obe trvale pobytom D. XXX/X, E., zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, Škultétyho 1577/8, Topoľčany, matky: F. B., nar. X. XXXXXXX XXXX, trvale pobytom D. XXX/X, E., zastúpená splnomocnencom: Mgr. Matej Čerbák, advokát so sídlom Rača 10280, Bratislava a otca: C. B., nar. XX. XXXXXXX XXXX, trvale pobytom D. XXX/X, E., zastúpený splnomocnencom: Mgr. Ing. Marius Hričovský, Dr. Oec, advokát so sídlom Gorkého 15, Bratislava, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 11P/54/2024-48 z 18. marca 2024, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 2 ods. 2, § 366 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1 a ods. 2 veta druhá z. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Vecne dôvodil, že dňa 28. februára 2024 podala matka maloletých detí na súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zaviazal otca maloletých detí prispievať na výživu maloletej A. sumou 600,- eur mesačne a maloletého C. sumou 500,- eur mesačne. Súd prvej inštancie považoval návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný. Na nariadenie neodkladného opatrenia je nutné, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Súd prvej inštancie nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu okamžitej, bezodkladnej úpravy určením vyživovacej povinnosti otcovi maloletých detí. Matka maloletých detí v návrhu uvádza, že otec prispieva na výživu maloletých detí a chod domácnosti sumou 150,- eur mesačne na každé maloleté dieťa. Výživa maloletých detí tak nie je ohrozená, sú zabezpečené všetky základné životné potreby aj zo strany otca, a preto nie je potrebné určovať otcovi výživné neodkladným opatrením. Dodal, že ak aj súd nariadi neodkladné opatrenie podľa § 366 Civilného mimosporového poriadku, určí rozsah vyživovacej povinnosti rodiča len vo výške, aby boli pokryté nevyhnutné výdavky maloletého dieťaťa. Ak rodič nie je spokojný s výškou, akou prispieva druhý rodič na výživu dieťaťa, resp. akým spôsobom si druhý rodič plní vyživovaciu povinnosť, má možnosť podať riadny návrh vo veci samej na určenie výživného, čo matka aj realizovala. Až v konaní vo veci samej po náležite vykonanom dokazovaní súd zistí schopnosti a možnosti rodiča prispievať na výživu maloletých detí a v závislosti od jeho majetkových, zárobkových pomerov a odôvodnených potrieb maloletých detí určí výšku jeho vyživovacej povinnosti. Neodkladné opatrenie, ktorým súd nariaďuje platiť výživné, slúži k tomu, aby boli zabezpečené potreby detí v nevyhnutnej miere, nenariaďuje sa z dôvodu, ak má rodič pochybnosť o rozumnom a hospodárnom

nakladaní s finančnými prostriedkami druhého rodiča a odôvodňuje tým návrh nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Namietala, že súd prvej inštancie bez ďalšieho skúmania prevzal skutkové tvrdenia otca uvedené v jeho vyjadrení, pričom opomenul skutočnosti ňou tvrdené v návrhu a neodstránil rozpor medzi skutkovými tvrdeniami. V návrhu netvrdila, že by otec pravidelne prispieval na výživu každého maloletého sumou 150,- eur. Od októbra 2023 otec na výživu maloletých detí neprispieva s výnimkou občasného nákupu základných potravín. Vo februári 2024 prispel sumou 150,- eur, pretože sa dozvedel o tom, že ide podať návrh na súd. Následne jej na výživu maloletých už neprispel. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že mesačne hradí 100,- eur za teplú vodu a kúrenie. Teplá voda a kúrenie sa zabezpečuje cez peletový kotol, do ktorého sa kupujú pelety raz ročne a tie zakúpili účastníci konania ešte v septembri 2023, keď spolu tvorili jednu domácnosť. Hypotekárny úver platí otec z dôvodu, že si plánuje nechať dom pre seba. S otcom sa nedohodla na výživnom v sume 150,- eur na každé maloleté dieťa. Mesačné nevyhnutné náklady na maloletú A. predstavujú sumu 325,- eur (strava - 150,- eur, doučovanie angličtiny - 60,- eur, pravidelné lieky alebo vitamíny - 10,- eur, drogéria - 10,- eur, oblečenie (priemer za celý rok) - 25,- eur, potreby do školy (priemer za celý rok) - 5,- eur, cestovné do školy - 65,- eur). Mesačné nevyhnutné náklady na maloletého C. predstavujú sumu 345,- eur (strava - 150,- eur, náklady na škôlku - 80,- eur, pravidelné lieky alebo vitamíny - 10,- eur, drogéria - 10,- eur, oblečenie (priemer za celý rok) - 25,- eur, potreby do škôlky (priemer za celý rok) - 5,- eur, cestovné do škôlky - 65,- eur). Je zrejmé, že suma 150,- eur na každé z maloletých detí nepokrýva ich nevyhnutné výdavky. Taktiež je zrejmé, že by s bežným výživným v sume 150,- eur na každé maloleté dieťa nikdy nesúhlasila, pretože ich bežné mesačné výdavky (t. j. nielen nevyhnutné) sú spolu mesačne v sume 1.150,- eur. Od októbra 2023 sa o maloletých stará výlučne len ona. Nakoľko si otec svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým pravidelne neplní, je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery účastníkov tak, aby sa zabezpečila pravidelná výživa pre maloletých aspoň v nevyhnutnom rozsahu. Súd prvej inštancie neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že suma 150,- eur na každé dieťa bude zabezpečovať ich nevyhnutné náklady. Nie je zároveň zrejmé ani to, na základe akých úvah postupoval pri určovaní výšky výživného, ak majú maloletí rôzne výdavky. Za účelom zabezpečenia výživy maloletých detí i svojej osoby jej bola zo strany jej matky darovaná suma 3.000,- eur. Záverom odvolania navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie, v ktorom zaviazne prvoinštančný súd nariadiť neodkladné opatrenie a prizná jej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Otec maloletých detí ani kolízny opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu matky písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníčkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnosti prispievať otcovi na výživu malotelej A. a na výživu maloletého C..

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a to nielen v zmysle odvolacích návrhov matky, ale bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania.

7. Podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie

správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

8. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie, nielen v zmysle obsahu a dôvodov uvedených v odvolaní matky, a nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia o zamietnutí návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne. Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nižšie uvedené.

9. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 366 Civilného mimosporového poriadku neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Neodkladné opatrenie je procesným prostriedkom a je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. Nie je konečným rozhodnutím. Podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, aj keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené.

16. Účelom neodkladného opatrenia je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych, nielen faktických pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, nároku a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nariadením neodkladného opatrenia.

17. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

18. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Je potrebné zdôrazniť, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí, a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej.

19. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere,

je existencia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorú si povinný rodič napriek svojim pomerom vôbec či v dostatočnom rozsahu neplní a zároveň procesný základ spočívajúci v potrebe okamžitej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

20. Odvolací súd mal z obsahu spisu zhodne ako súd prvej inštancie za preukázané, že manželia, rodičia maloletých detí bývali v jednom rodinnom dome, toho času už nežijú v spoločnej domácnosti. Otec maloletých detí sa podieľa na výžive minimálne nákupom potravín raz do týždňa. Otec maloletých detí podniká v stavebníctve a jeho obchodná spoločnosť vykázala za rok 2022 tržby vo výške 138.580,- eur, toho času je práceneschopný. Výdavky maloletých detí matka v návrhu vyčíslila na maloletú A. v priemere vo výške 670,50 eur a na maloletého C. v sume 525,50 eur. Odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie má za to, že nemožno konštatovať, že by si otec svoju vyživovaciu povinnosť neplnil. Suma cca 150,- eur na každé dieťa pokrýva nevyhnutné výdavky.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na rozhodovanie o neodkladnom opatrení aplikoval správnu právnu normu, a to § 366 Civilného mimosporového poriadku a správne uzavrel, že otec sa podieľa na výživnom pre maloleté deti v nevyhnutnej miere. Nevyhnutnou mierou výživného je potrebné rozumieť sumu, ktorú rodič osobne starajúci sa o maloleté deti (matka) potrebuje ku svojim finančným prostriedkom na to, aby mohla zabezpečiť nevyhnutné potreby detí, teda v zásade bývanie, stravu, ošatenie, hygienu, a to samozrejme s prihliadnutím na pomery povinného rodiča. Matkou požadované výživné a ani deklarované výdavky na maloletú A. a na maloletého C. nespĺňajú atribút výživného v nevyhnutnej miere.

22. Odvolací súd dospel k záveru, že naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov maloletých detí bola súdom prvej inštancie správne právne posúdená a ingerencia súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia nie je dôvodná. Ako vyplýva z § 366 Civilného mimosporového poriadku zmyslom tohto ustanovenia je zabezpečenie výživy od povinného, ak nastane situácia, že výživa je ohrozená. O taký prípad však v danej veci nejde.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keď nezistil žiaden z dôvodov pre priznanie výnimky.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).